

تحلیل زبان زنانه در شعر سعیده بنت خاطر الفارسی

۱- ابوذر قاسمی آرانی ۲- یحیی معروف ۳- علی سلیمی ۴- شهریار همتی

چکیده

زبان همواره محملی برای ظهور باورهای ذهنی، تفکرات و احساسات درونی شاعران بوده است. در این میان زنان شاعر با احساسات، عواطف و زبان زنانه موفق به خلق ادبیات زنانه شده‌اند. «سعیده بنت خاطر» شاعره برجسته عُمانی است که توانسته با کاربرد زبان، جهانی زنانه را در شعر خویش خلق کند و به تحولات عمیقی در حوزه زبان شعری زنانه دست یابد. پژوهش حاضر با هدف شناسایی یکی از پیشگامان شعر زنانه عُمان، با تحلیل سیر تحولی ادبیات زنانه در شعر عربی؛ زبان زنانه این شاعر را در دو سطح واژگانی و نحوی، با روش توصیفی - تحلیلی بررسی می‌کند و به این سوال اصلی پاسخ داده است که بنت خاطر برای القای چه مفاهیمی از زبان زنانه استفاده کرده است؟ یافته‌ها نشان می‌دهد که وی از واژگان زنانه برای بیان مقاصد مختلفی مانند: مخالفت با اندیشه‌ی مردسالار، بیان مفاهیم دینی و بیان احساسات بهره گرفته است؛ دلی ملامت از تبعیض و نابرابری حقوق زنان در جامعه عربی دارد و اثرات این تفکر فمینیستی در جای جای اشعارش به چشم می‌خورد. همچنین شاعر از ساختار نحوی زبان زنانه با گفتاری قاطع برای بیان مقاصد سیاسی، اجتماعی خویش بهره می‌گیرد.

کلید واژه‌ها: زبان زنانه - شعر معاصر - عُمان - سعیده بنت خاطر الفارسی

۱- دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه رازی

۲- استاد زبان و ادبیات عرب دانشگاه رازی (نویسنده مسئول) Email:y.marof@razi.ac.ir

۳- استاد زبان و ادبیات عرب دانشگاه رازی

۴- دانشیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه رازی

تاریخ پذیرش: ۹۸/۱۱/۲۸

تاریخ دریافت: ۹۸/۲/۲۳

۱-مقدمه

در طول تاریخ، زبان که سرچشمه خلق آثار ادبی است نهادی مردانه بوده است و زنان قادر نبودند در این نهاد مردانه، دیدگاه‌ها، تجارب و اندیشه‌های خود را بیان کنند اما امروزه زبان با تأثیرپذیری از تفاوت جنسیتی، در خلال جریان‌های اجتماعی تحول یافته و با ارتقا یافتن جایگاه زنان در کشورهای عربی وضعیت شعر زنانه نیز متحول شده است. زنان شاعر معاصر علی‌رغم محدودیت‌های سیاسی و اجتماعی، قوانین و سنت‌های موجود در ابراز عواطف، احساسات ذهنی و زبانی در زمینه هنر به هویت زنانه‌ی خویش نیز توجه نشان دادند که این امر در شکل‌گیری زبان زنانه در شعرشان مؤثر بوده است به‌ویژه این‌که دوره معاصر عُمان را می‌توان دوره شکوفایی ادبی برای زنان شاعر این کشور محسوب کرد. «سعیده بنت‌خاطر شعر زنانه را در عمان، با رویکردی متفاوت بنیان‌گذاری کرد. سپس دیگر شاعران عمانی از جمله: شمیمه النعمانی، حصه البادیه و فتحیه الصقریه این مسیر را ادامه دادند. این شاعران زن از طریق سروده‌های خود توانستند یک روش متفاوت و خوانش فرهنگی نوینی برای زبان زنانه ابداع کنند که به‌طور کلی با محتوای رایج شعر عمان متفاوت بود. آن‌ها از طریق شکستن زنجیر عروض کلاسیک و قالب‌های سنتی به آفرینش شعر آزاد دست یافتند و الگوهای فرهنگی و اجتماعی متناسب با موضوعات زن را ترسیم کردند و شعر زنانه را به اشکال مختلف، برخلاف ذائقه سنتی و تقلیدی شعر مردانه و ارزش‌های قدیمی، تغییر دادند.» (البحیائی، ۲۰۱۵: ۱۹).

۱-۱- بیان مسأله و سؤالات تحقیق

از آن جایی که ادبیات زنانه در شعر معاصر عربی در دهه‌های اخیر مورد اقبال بسیاری از محققان عرصه ادب پژوهی قرار گرفته است به نظر می‌رسد بتوان با بررسی جایگاه این نوع ادبی در شعر معاصر عُمان، به ویژه در سروده‌های «سعیده بنت‌خاطر الفارسی» به نتایج ارزشمندی دست یافت. و ویژگی‌ها و شاخصه‌های ادبیات این کشور را مورد کند و کاو قرار داد. پرسش‌های مطرح در این پژوهش عبارتند از:

۱- آیا جنسیت شاعران زن بر زبان شعری آن‌ها اثرگذار بوده است؟

۲- «سعیده بنت خاطر» برای القای چه مفاهیمی از زبان زنانه استفاده کرده است؟

فرضیه‌های پژوهش بر این مبناست که: عنصر جنسیت بر زبان شعری شاعر مورد پژوهش تأثیرگذار بوده؛ و زبان زنانه در شعر بنت خاطر بسیار پررنگ است؛ به عبارت دیگر شعر بنت خاطر زبان‌محور است و زبان زنانه در آن نقش اساسی دارد و شاعر ظرافت‌های زبانی‌یی را دنبال می‌کند که نگارندگان در جستار حاضر کاربرد این زبان توسط شاعر را با ذکر مثال و نمودار مورد بررسی قرار می‌دهند.

۲-۱- اهداف و ضرورت تحقیق

هدف اصلی این پژوهش شناسایی شعر معاصر عُمان و تحلیل زبان زنانه سعیده بنت خاطر؛ یکی از برجسته‌ترین شاعران و ناقدان معاصر عُمانی می‌باشد. تأثیر خاصی که ادبیات در فکر و فرهنگ مردم دارد، از یک سو و جایگاهی که امروزه زنان شاعر دارند، از سوی دیگر، اهمیت و ضرورت بررسی شعر زنانه را در جوامع مختلف نشان می‌دهد. این‌که این‌گونه بررسی‌ها می‌تواند تا حد زیادی زوایای پنهان ادبیات یک ملت را آشکار سازد و زمینه شناخت یک متن ادبی و بهره‌گیری بیشتر خوانندگان از آن متون را فراهم نماید، نشان دیگری از اهمیت و ارزش این بحث‌هاست.

۳-۱- روش تفصیلی تحقیق

مبنای این پژوهش بر تحلیل‌های زبان‌شناسی صرف و ارائه‌ی آمارهای جزء به جزء نیست؛ بلکه مجموعه اشعار این شاعر، جامعه‌ی آماری این پژوهش را تشکیل می‌دهد؛ نگارندگان با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی دو سطح متفاوت زبان (سطح واژگانی و نحوی) در شعر زنانه‌ی «سعیده بنت خاطر» می‌پردازند؛ سطح واژگانی که به سه بخش: واژگان (زنانه- مادرانه- تابو) - ترکیبات زنانه و عبارت‌های فعلی زنانه تقسیم شده است؛ واژگان، ترکیبات و افعال با توجه به بافت جمله استخراج شده است. در سطح نحوی نیز با توجه به نظریه‌ی لیکاف، جمله‌های پرسشی - تعجبی و تأکیدی از شعر شاعر موردنظر، استخراج و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

۴-۱- پیشینه تحقیق

در مورد شعر زنانه از زوایای گوناگون بحث و بررسی‌هایی به صورت کتاب و مقاله انجام گرفته مانند: «زنانه سرایی در شعر عربی، با تکیه بر دیدگاه‌های عبدالله غذّامی» (۱۳۹۶)، از علی

سلیمی، پژوهش‌نامه زنان، آرای نقدی عبدالله غذایی را در کتاب «تأنیث القصیده و القاریء المختلف» مورد بررسی قرار می‌دهد.

از پژوهش‌های مشابه صورت گرفته در ادبیات عربی، می‌توان به «خصوصیه النسق الأثوی فی الخطاب الشعری المعاصر» که وجدان عبدالله صائغ (۲۰۰۳) آن را در مجموعه شعری «أغمض أجنحتی وأسترق الكتابه» اثر «ریم قیس کبه» را بررسی کرده و جنبه‌های لفظی و شکلی زبان زنانه را مد نظر قرار داده است و با روشی آمارگونه، کلمات و الفاظی را که دارای ویژگی‌های زنانه است، استخراج کرده است. همچنین از این نظر که در مورد شعر معاصر عُمان تاکنون مقاله و پایان‌نامه‌ای نگاشته نشده و اشعار «سعیده بنت خاطر» در ایران مورد تحلیل و بررسی قرار نگرفته است؛ این همان وجه نوری این پژوهش است که آن را از سایر پژوهش‌ها متمایز می‌سازد.

۲- ملاحظات نظری پژوهش

۲-۱- زبان زنانه و شاخصه‌های آن

مفهوم زنانه نویسی، بررسی جنسیت در زبان است که به تحلیل تفاوت‌های رفتار زبانی زنان و مردان می‌پردازد؛ مضامین و کاربردهایی که خاص زبان زنان است و تفاوت‌های آوایی، واژگانی و نحوی زبان زنان و مردان را نشان می‌دهد. این تفاوت‌ها معمولاً در میزان و بسامد عناصر زبانی خاص است، چنان که بسامد بالای عنصر زبانی خاص مانند جملات کوتاه، به همراه عناصر دیگری که برجسب «سخن زنانه» دارند، باعث می‌شود که متن، زنانه محسوب گردد» (فتوحی رودمعجنی، ۱۳۹۰: ۳۹۸) اما برخی از نظریه پردازان این سوال را مطرح نموده‌اند که آیا زبان ادبی دارای جنسیت است؟ و چیزی به عنوان زبان زنانه در ادبیات وجود دارد؟ در مواجهه با این مسأله چند روایت گوناگون وجود دارد. برخی از نویسندگان مانند «ناتالی ساروت» به تقسیم‌بندی ادبیات زنانه و مردانه قائل نیستند. ادبیات، فقط ادبیات است و جنسیت نویسنده الزاماً در آن دخالت ندارد. «ادبیات زنانه به معنی دقیق کلمه وجود ندارد همان گونه که نمی‌توان از موسیقی زنانه یا فلسفه زنانه سخن گفت» (ساروت، ۱۳۶۴: ۳۲) اما برخلاف نظر «ساروت»، «لیکاف» معتقد است سبکی اختصاصی یا زبانی زنانه وجود دارد که شامل ویژگی‌های زبانی معین است و حاکی از متفاوت بودن و فقدان اقتدار است. او تفاوت‌هایی را میان زبان زنان و مردان مطرح می‌کند؛ از جمله این که زنان بیشتر از

مردان حرف می‌زنند و موضوعات گفتگوشان متفاوت است. آن‌ها اجازه می‌دهند تا متکلم بر محاوره چیره شود. زنان با کلمات و جملات کوتاهی مثل راست می‌گویی؟ چه خوب و... متکلم را تشویق می‌کنند، استانداردهای زبان را بیشتر رعایت کند و به مخاطبشان احترام می‌گذارند، همچنین زنان از زبان استفاده می‌کنند تا مکالمه اجتماعی ایجاد کنند و حرف بزنند و مثل مردان رقابتی عمل نمی‌کنند (مدرسی، ۱۳۶۸: ۱۰۸). این اعتقاد «لیکاف»، تأییدی بر نظریه محققان جامعه‌شناسی زبان از جمله «یاکوبسن» است که معتقدند مهم‌ترین هدف زبان، برقراری ارتباط است. در این دیدگاه، زبان پدیده‌ای اجتماعی است که از دیرباز موضوع مورد مطالعه انسان‌ها بوده است. پس همبستگی عمیقی بین ساختارهای زبانی و ساختارهای اجتماعی وجود دارد. پژوهشگران جدید زبان‌شناسی فمینیست نیز، به جای تعمیم دهی شاخص‌های زنانه به متون زنان، به بررسی حوزه‌ای و منطقه‌ای روابط و هویت جنسیتی و الگوهای جنسیتی کاربرد زبان که براساس اجتماعات مشخص شکل می‌گیرد، پرداخته‌اند. (کامرون، ۲۰۰۶: ۳۷۴۶) بر این اساس ویژگی‌هایی هست که وجود چند مورد آن در یک متن زنانه، امکان نامیدن زنانه آن اثر را فراهم می‌کند و براساس گفته‌های کامرون «وجود و نوع این ویژگی‌ها براساس ارزش‌ها و مطالبات جامعه مورد نظر است. به عنوان مثال این ویژگی که زنان در تولید ساختارهای نحوی پیچیده مانند جملات مرکب وابسته ناتوانند و میزان ساخت‌های همپایه در سخن آنان زیاد است (گرین و لیبهان، ۱۳۸۳: ۶۸).

۳- سیر تحولی شعر زنانه در ادبیات معاصر عمان

فرهنگ دارای ابزارهایی است که با آن از زیرساخت‌های رایج خود دفاع می‌کند. فحولیت و مردسالاری یکی از زیرساخت‌های غالب در فرهنگ قدیم عرب است. به سبب سلطه این زیرساخت غالب، تلاش‌های فروانی در جهت جلوگیری از رشد زیرساخت مؤنث در اجتماع و بخصوص شعر عرب صورت گرفته است. بدین معنا که از طرفی، نمونه‌های شعری مردانه را علو و بزرگی قلمداد می‌کرد و صاحب آن را فحل می‌نامید و از طرفی دیگر، شعر زنانه و زنانگی در شعر را با دیده حقارت می‌نگریست. (غذامی، ۲۰۰۵: ۷۴). این سیطره مردانه در فرهنگ شعری عرب، باعث شده است که صدای زنان در طول پانزده قرن شعر عربی به گوش نرسد و شاعر برجسته‌ای که نماینده زنان، احساسات و خواسته‌های آنان باشد، ظهور نکند (برهومه، ۲۰۰۲: ۳۷).

اولین جنبش‌ها در میان مردم عرب، برای پررنگ ساختن حضور زنان و نجات آن‌ها « از زیر دندان خلیفه‌ها» آغاز شد (قبانی، ۱۳۶۳: ۴۷) و آغاز فعالیت‌های ادبی زنان عُمانی، به قرن نوزدهم برمی‌گردد. هنگامی که « سالمه بنت سعید » کتابی را با عنوان « مذكرات أمیره عربیه » در برلین سال ۱۸۸۶م منتشر کرد. او در این کتاب، زندگی، جوانی، ترک وطن و عشق به آن را توصیف می‌کند و تصاویر مختلفی از دو جامعه شرقی و غربی را ارائه می‌کند؛ شرق که در آن به دنیا آمد و رشد کرد و غرب که در آن بقیه عمر خود را گذراند اما رونق و شکوفایی فرهنگ و ادب زنانه معاصر عُمان، به ۱۹۸۰ بر می‌گردد و ۱۹۹۰ دوره فعالیت ادبی، نوآوری و ابداعات خلاقانه برای زنان عُمانی بود؛ هم در شعر و هم در نثر و شاعران زیادی مشهور شدند از جمله: سعیده بنت خاطر الفارسی، زکیه البوسعیدی، هاشمیه الموسوی، نورا البادی، سمیره الخروصی، نسرین البوسعیدی و... (الشارونی، ۱۹۹۰: ۱۱۹).

۴- معرفی یکی از پیشگامان شعر زنانه عُمان

۴-۱- سعیده بنت خاطر الفارسی

شاعر و ناقد عُمانی که سال « ۱۹۵۹م » در شهر « صور » عُمان به دنیا آمد و در سال (۱۹۷۷م) از دانشگاه کویت، لیسانس زبان عربی دریافت کرد و در سال (۱۹۹۴م) تحصیلاتش را در مقطع فوق لیسانس با پژوهشی درباره « الشعر العُمانی فی عصر النباهنه » در دانشکده دارالعلوم قاهره ادامه داد و در سال ۲۰۰۲ رساله دکتری خود را در نقد عربی، بلاغت و ادبیات تطبیقی با موضوع « الإغتراب فی شعر المرأه الخلیجیه » در همان دانشکده دفاع کرد. (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۱۴۱)

دیوان‌های شعری او عبارتند از: «مازلتُ أمشی علی الماء»، «أغنیات للطفوله والخضره»، «إلیها تحجّ الحروف»، «قطوف الشجره الطیبه»، «وحدک...تبقى صلاه یقینی»، «مدّ فی بحر الأعماق» کتاب‌های نقد ادبی او عبارتند از: «سوسنه المنافی؛ حمده خمیس و تحولات الاغتراب السیاسی»، «سعاد الصباح بین الاستلاب والاغتراب»، «انتحار الأوتاد؛ دراسه فی اغتراب سعديه مفرح»، و «علی شفا حفره- دراسه الاغتراب الصوفی لدی زکیه مال الله».

۵- تحلیل زبان زنانه در شعر سعیده بنت خاطر

شعر از یک سو دارای ظرافت، لطافت و پیچیدگی‌هایی است که درک آن مستلزم شناخت زبان شاعر و درک نوآوری‌های ادبی متن شعری است و از سوی دیگر فعالیت‌های اجتماعی و تفاوت‌های زیست‌شناختی بین زنان و مردان، سبب پیدایش تفاوت‌های زبانی معینی میان این دو گروه می‌شود بنابراین برای فهم بیشتر و دقیق‌تر اشعار شاعران باید با ویژگی‌های زبانی آنان آشنا باشیم. علاوه بر این شاعر مورد پژوهش، پرورش یافته فرهنگ عربی است و تحلیل و بررسی زبان زنانه در شعر و اندیشه وی می‌تواند گوشه‌ای از زوایای ادبیات معاصر عربی بویژه شعر زنانه عمان را روشن‌تر کند. زبان زنانه در شعر این شاعر در دو سطح (واژگانی و نحوی) بررسی می‌شود.

۱-۵- سطح واژگانی

این سطح از زبان شعر به سه شاخه (واژگان- ترکیبات - فعل و عبارت‌های فعلی) تقسیم می‌شود و گرایش‌های جنسیتی شاعر براساس نمونه‌های شعری و نمودارهایی تطبیق داده خواهد شد.

۱-۱-۵- واژگان

درصد زیادی از واژگانی که در هر زبان به کار می‌رود بر اساس تفاوت‌های موجود بین زبان‌های مختلف، قابل تشخیص است و جنسیت، عامل مؤثر و کارآمدی است که نشان می‌دهد زبان زنان و مردان با یکدیگر تفاوت‌های اساسی دارند. طبیعی است که تعداد قابل توجهی از این تفاوت‌ها را در واژه‌ها جستجو کنیم. به دلیل گستردگی موضوع، واژگان در سه بخش مجزا (زنانه- مادرانه و تابو) بررسی می‌شود.

الف: واژگان زنانه

واژگان زنانه، کلمات و اصطلاحاتی است که براساس آن‌ها می‌توان گفت اثر متعلق به یک زن است. واژگان و مفاهیمی که به‌طور کلی در ارتباط با زن، معنای بیشتری می‌گیرند و قراردادهای

فرهنگی، آن را ویژه زنان می‌داند و در متن به همراه دیگر عناصری که دال بر زنانگی باشد، متن را به اثری زنانه تبدیل می‌کند.

سعیده بنت‌خاطر اندیشه‌های زنانه خود را در بیشتر سروده‌هایش منعکس ساخته تا در تازگی اندیشه و مفاهیم زنانه، از دیگر شاعران متمایز باشد. از لحاظ ویژگی‌های زبانی نیز، واژگان زنانه و درخور ارزش زن به کار برده است تا روح و ویژگی زنانه خود را در این واژگان متجلی سازد. چند نمونه از واژه‌های زنانه‌ای که وی در راستای القای مفهوم شعر به مخاطب از آنها بهره برده است، عبارتند از:

– «النساءُ فی شرقنا.. / للنسلِ للحرثِ للبهجةِ للبهاء» (بنت‌خاطر، ۲۰۰۹: ۹۷)؛ ترجمه: «زنان در شرق/ برای زاد و ولد برای پرورش برای شادابی و زیبایی هستند»؛ «و المرأةُ أسطورةُ النقابِ و الخمارُ/ أسیره الساداتِ والعاداتِ والرایات» (همان: ۹۹)، ترجمه: «زن اسطوره‌ی حجاب و عفت است/ زندانی بزرگی‌ها و عادات، آداب و رسوم است»

به طور کلی، واژگان این حوزه‌ها، تأثیر جنسیت را بر انتخاب واژه‌هایی خاص از سوی زنان، نشان می‌دهد حتی زمانی که در برخی واژه‌های کاربردی گرایش‌های جنسیتی مشاهده نمی‌شود، به دلیل هم‌نشینی با واژگان دیگر در بافت جمله، بیانگر تمایلات و تمایزات زنانه است. واژه‌هایی مثل آغوش، پرده، روبند، و... از این دسته‌اند. همچنین ممکن است کاربرد برخی از این واژگان پیش‌تر به صورت موتیفی نمادین در شعر شاعران زن، ذهنیت تعلق آن واژگان را به حوزه زنانه ایجاد کرده باشد مثل «خامسه‌العدویه» در شعری از بنت‌خاطر که به انتقاد از زن معاصر می‌پردازد و با زبانی تمسخرآلود وی را به این نام می‌خواند؛ واژه (حضن) مفهومی خاص را منتقل می‌کند که در بافت جمله معنا می‌یابد و همین امر کاربرد این واژه را به نوعی به حوزه زنانه می‌راند: «ترقدُ فی حضنِ دیناصورٍ / من العصرِ الجلیدی / سیبریا التصحر تتنقل إليها/ تهرب إلى دار من زجاج خیالها / نوافذها تتكهربُ / برغبات متوحشه تكدستُ / تحت نقاب كئیف من التمثیل / تری متی تعترفُ/ بأنها لیست خامسة العدویه!!!» (بنت‌خاطر، ۲۰۰۹: ۶۷) ترجمه: «در آغوش دیناصور می‌خوابی/ در عصر یخبندان/ به بیابان‌های سیبری می‌روی/ و به سوی کلبه شیشه‌ای خیال فرار می‌کنی/ که پنجره‌هایش برق می‌زنند/ با آرزوهای وحشت‌آور و ترسناکی/ که زیر لایه انبوه تمثیل‌ها انباشته شده‌اند / دیده می‌شوی پس کی شناخته می‌شوی؟/ تو عدویه پنجم هستی!»

استفاده از واژگان زنانه در اشعار بنت خاطر برای بیان مقاصد متفاوتی به کار گرفته شده است مانند:

۱- مخالفت با اندیشهٔ مردسالار

بنت خاطر از واژگان زنانه برای بیان مضامینی همچون اعتراض به وضعیت نامطوب زنان در جامعه، توجه به آزادی زنان و تساوی حقوق آنان با مردان، مخالفت با سنت‌های دست و پاگیر، توجه به جنگ و عواقب آن، استفاده کرده است. او در قصیده « إمرأتان » با نگرش و زبانی ویژه از حقوق زنان دفاع می‌کند؛ از زمانی که زنان را به دوردست‌ها پرتاب می‌کنند می‌گوید: « هی امرأهٌ .. / تتأمرُّ ضدَّها الأزمنةُ / تقذفها إلى ركنِ قصی / فی مجرَّةِ البعدِ القسری » (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۵۵) ترجمه: « او زنی است / که زمان‌ها علیه او توطئه می‌کنند / و او را به دوردست‌ها می‌افکنند » همچنین قصیده « امرأه واحده لا تكفی » مانifestی است که از یک تجمع اعتراض آمیز زنانه با هدف مبارزه با تفکر مردانه‌ای صادر می‌شود که همواره بر جامعه عربی و شرقی سیطره داشته است. اما به عقیده برخی ناقدان « این قصیده دوگانگی صدایی (مردانه / زنانه) دارد. این چندصدایی، رؤیایا و دیدگاه‌های مختلف را به خواننده القا نمی‌کند بلکه وحدتی را کشف می‌کند که از یک دیدگاه زنانه سرچشمه می‌گیرد و با دیدگاه مردانه و پدرسالار مبارزه می‌کند. همان تفکری که برای مدت طولانی، نقش زن عربی را نادیده گرفته است. (شحات، ۲۰۰۹: ۲۴) : « النساء فی شرقنا / للثكل .. للترمل .. للقهري .. للثكل / » ترجمه: « زنان در شرق / نماد گریه، بیوه شدن... شکست... آرایش هستند؛ » الرجال فی شرقنا.. / للحرب للهيم للسنجن لنزف الكبرياء / امرأه واحده لا تكفی لترميم هذا الشقاء » (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۹۸) ترجمه: « مردان در شرق / نماد جنگ، غم و غصه، زندان / یک زن برای جبران این بدبختی کافی نیست. »

به طور کلی با مطالعه دیوان بنت خاطر این نتیجه حاصل می‌شود که وی دلی مالا مال از درد تبعیض و نابرابری حقوق زنان در جامعه عربی دارد و اثرات این تفکر فمینیستی در جای جای اشعارش به چشم می‌خورد.

۲- بیان مفاهیم دینی

بنت خاطر حتی برای بیان مفاهیم دینی از واژه‌هایی کاملاً زنانه استفاده می‌کند به عنوان مثال: شاعر با زبانی زنانه این‌گونه خدا را می‌خواند: « إلهی أثبني طيبَ الأصول / وأكرمني فی بكری الأول »

(بنت‌خاطر، ۲۰۰۳: ۱۹) ترجمه: « خداوندا نژادی پاکیزه به من عطا کن / و در اولین بارداری مرا گرمی دار»، و در قصیده «صوره النساء» این سخن پیامبر(ص) که «بهشت زیر پای مادران است» را به ذهن تداعی می‌کند: «هكذا تبعثرت فواکه النساء / لتعتقَ خوابیء الارض / و تُصوّءَ مواكب السماء / حتی الجنة تنزلت علی صهوة أنوارها / مخبئه بشائرها تحت أقدام النساء» (همان: ۲۷) ترجمه: «این چنین میوه‌های زنان پراکنده شد / برای این که نهان زمین را ارزشمند کند / موبک آسمان را نورانی کند / تا این که بشارت های بهشت را / زیر پای مادران پنهان کرد.»

۳- بیان احساسات

یکی دیگر از مسایلی که باعث شده است زنان شاعر از زبان ویژه خویش برای بیان تجربه‌های زنانه، مسائل عاشقانه، بیان غم و اندوه، انزوا و تنهایی، فراق و جدایی و بیان احساسات عمیق درونی استفاده کنند؛ نشان دادن فردی شاعران زن است که متأثر از من اجتماعی آنان است و موجب می شود که شاعر به خواسته‌های فردی نیندیشد؛ بلکه به همه زنانی بیندیشد که سرنوشتی همانند او دارند. بدین ترتیب می‌توان گفت که مضامین ناشی از نگرش خاص زنان شاعر به زندگی و اجتماع، جلوه‌های گوناگونی دارد که در اغلب موارد، از طریق زبانی که دارای گرایش‌های جنسیتی است، بیان شده است. به عنوان مثال بنت خاطر برای پر رنگ کردن بُعد رمانتیک شعرش از واژگان زنانه برای بیان مضامین حسی - عاطفی کمک می‌گیرد: «کلُّ یومٍ یقطفُ الرَّبُّ فاکهه الرحمه / لیسقطها فی قلوب النساء / کلُّ یومٍ تتساقطُ حتی تکورت أجسادُ النساء / بساتین فاکهه تحمل أعراس الخصب» (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۳۲) ترجمه: «خدا هر روز میوه رحمت را می‌چیند / تا در قلب زنان بیندازد / هر روز پیایی می‌افتد / تا جسم زنان بستان‌های میوه‌ای را که عروس باروری را حمل می‌کند در خود شکل دهد»؛ «تعانق دمعتی الضحکة / و تختال کما الملكة / یسهل وهج الرغبات / أفتح له نوافذ الروح / انهمرت أنهار الفضة» «بنت خاطر، ۲۰۰۵: ۲۲» ترجمه: «اشکم خنده را به آغوش می‌کشد / و همچون فرشته‌ای خودنمایی می‌کند / و درخشش آرزوهایم شیبه می‌کشد / پنجره‌های روح را برای او باز می‌کنم / رندهای نقره‌ای سرازیر شد»؛ «إذا لاح ومضک بین الدماء / أضأت سماء و طلّت سماء / تدفق وجد لعشقی نمی / یراقص سوسنة من بهاء / یبعثر ما خباته الضلوع / باحضان لیل تفرق فیه حنین اللقاء» (همان: ۲۸) ترجمه: «آن هنگام که نور تو میان خون درخشید / آسمان پرتوافشانی کرد و شبنم بارید / شور عشق جوشید / سوسن از زیبایی به رقص

می‌آید/ و هر آنچه را که سینه‌ها پنهان کرده‌اند پراکنده می‌کند/ با آغوش شبی که در آن اشک و اندوه دیدار جاری گشت»

ب- واژگان مادرانه

مهر و محبت مادرانه اصیل‌ترین و رسمی‌ترین عاطفه زنانه است که فرهنگ مردسالار نیز همواره آن را ستایش کرده و اعتبار زنان در طول تاریخ به واسطه این عاطفه به رسمیت شناخته شده است. اما تا پیش از مشروطه در ایران و ظهور اندیشه‌های قاسم امین در کشورهای عربی، نمودی نیافته است. شاید «کم اهمیت دانستن احساسات زنانه و خود ضعیف پنداری زنان باعث شده که در طول تاریخ زن شاعر تمایل داشته باشد با عنصر مسلط اجتماع یعنی مرد، همانند سازی کند و به مسائلی مهمتر از دل‌نگرانی‌های شخصی خود بپردازد و در واقع از طرح آن شرم داشته باشد» (سلدن، ۱۳۸۴: ۲۵۵). واژگان مربوط به بارداری و زایمان که از تفاوت‌های فیزیولوژیکی و زیست‌شناختی مردان و زنان ناشی می‌شوند در شعر بنت خاطر نمود ویژه‌ای دارد به عنوان مثال: یکی از قصائد زیبا و تأمل برانگیز بنت خاطر قصیده «أمومه» است که در آن سعی در رد الگوهای فرهنگی و اجتماعی جامعه مردسالار با تمام ارزش‌ها و سنت‌های آن دارد (الیحیایی، ۲۰۱۵: ۲۱). «شعری دراماتیک و آینده‌نگر؛ دغدغه‌های مادری که می‌پرسد فرزندش در آینده چگونه خواهد بود؟ او با تقسیم متن شعر به سه بخش، مراحل مادری را توصیف می‌کند: زایمان، تولد، فرزندپروری» (الشارونی، ۱۹۹۰: ۱۲۰). شاعر در این قصیده علاوه بر به کار بردن اصطلاحات و واژگان زنانه چون زایمان، طلاق و جنین، از نه ماه بارداری، سختی‌ها، رنج‌ها، احساسات یک مادر و آرزوهای او می‌گوید و از طوفان سهمگین درد زایمان فریاد می‌زند: «وَحِينَ تَزْمَجِرُ رِيحُ الْمَخَاضِ / تَلَاظِمُ أَمْوَاجُهَا مَرْكَبِي / شَعْرَتُ بَنَوَاتٍ شَبِهَ الْجَنُونَ / وَ مَوَجَاتِ صَخَبٍ إِلَى الْأَصْحَبِ / تُقَطِّعُ مَا بَيْنَ هَذَا الْوَجُودِ / وَ بَيْنِي فَلَمْ أَدْرِ مَا مَذْهَبِي / كَأَنَّ يَدَ الْبَطْشِ دَارَتْ رِحَاها / تَدْكُ عِظَامِي بِلَا مَوْجِبٍ» (بنت‌خاطر، ۲۰۰۹: ۵۷)

ترجمه: «آن هنگام که طوفان زایمان وزید / امواجش، زورق وجودم را متلاطم کرد/ و لرزش‌های دیوانه‌واری را حس کردم/ موج در موج هجوم می‌آوردند/ و آنچه را که میان من و او بود قطع

می‌کرد / در حالی که حتی نمی‌دانستم مذهبم چیست / گویی دست مرگ، آسیابش را حرکت می‌داد / و بی‌دلیل استخوان‌هایم خرد می‌شد.»
 حتی عنوان برخی از سروده‌های وی مانند: (الحفیده، إمرأتان) نشانگر این مفهوم است که سراینده شعر یک زن است.

ج- تابوهای زبانی

تابوهای زبانی عبارتند از واژه‌ها و اصطلاحاتی که در هر زبان دارای صورت یا مفهومی ناخوشایند، نامطلوب یا غیر مؤدبانه است. به همین دلیل اعضای جامعه زبانی از کاربرد صریح و مستقیم آن اجتناب می‌کنند (مدرسی، ۱۳۸۷: ۷۹). در بین زنان و مردان تفاوت‌هایی در کاربرد یا عدم کاربرد این گونه زبانی دیده می‌شود. زنان در برخورد با این واژگان محتاط‌تر عمل می‌کنند. نوع واژگان به کار برده شده به وسیله‌ی این دو گروه جامعه نیز تا حدودی متفاوت است. (فیاض، ۱۳۸۵: ۴۹) مردان بیش از زنان از این واژه‌ها استفاده می‌کنند و حتی موضوع این تابوهای زبانی متفاوت است. زنان تابوهای زبانی را که بیشتر مربوط به حوزه‌های بیماری، مرگ، حالات روانی- جسمی و خانواده است به کار می‌برند و کمتر از تابوهای جنسی استفاده می‌کنند. در همین رابطه، مردان عکس زنان رفتار می‌کنند و بیشترین میزان استفاده آن‌ها از تابوها مربوط به حوزه‌های جنسی، خانوادگی می‌باشد و این امر نشان دهنده آن است که کاربرد تابوهای زنان و مردان بر اساس انتخاب حوزه‌های واژگانی آن‌ها با یکدیگر متفاوت است (ارباب، ۱۳۹۱: ۱۲۳).

هشام عبدالتواب در مقدمه کتاب « من بین ثقوبی أوركُ » از بنت خاطر می‌نویسد: « او با جادوی کلمات، حقیقت زن عربی را نشان می‌دهد؛ مهمترین ویژگی‌های آن‌ها، حسادت و غرور زنانه را به تصویر می‌کشد و الهامات و لایه‌های جنسی زنانه را با واژه‌هایی چون: (بدن، رقص، تختخواب، باروری، برهنگی، فریبنده، برهنه و...) آشکار می‌کند و البته منعکس کننده حریم خصوصی و برخی صحنه‌ها و روابط پنهانی و خاموش در مورد آن است. بنابراین از کلماتی که مختص حریم خصوصی در جامعه است استفاده می‌کند (بنت خاطر، ۲۰۰۶: ۶). به عنوان مثال واژه « تختخواب » : « هذا الرجلُ النائِمُ فی سریری / یُجرحُ عزلتی حینا / یخربشُ جسدی حیناً آخر / هذا الرجلُ العاری النائِمُ فی سریری / لا أعرفه » (همان: ۲۶) ترجمه: « این مرد در تختخواب من خوابیده / گاه‌گاهی عزلت

تنهایی ام را جریحه دار می کند/ و گاهی هم جسمم را ویران می کند/ این مرد عریان خوابیده در تختم/ را نمی شناسم « شاعر کلمه «الخصوبه» و « باروری» را از زنانگی خود وام می گیرد و در فرمی و چارچوبی خاص نشان می دهد: «کانتُ خيلاءُ الأنوثةُ / تزهو بخصوبتها/ فألهتُ بالتكاثرِ / حتى زارَ غفوةً المقابرِ / فجأهٌ رأْتُ..» (بنت خاطر، ۲۰۰۶: ۷) ترجمه: « تکبر زنانه / با باروری خودنمایی می کند / و الهه باروری روبه فزونی است / تا زمانی که به دیدار گورستان برود»

۱-۲-۵- ترکیبات زنانه

در این بخش ترکیبات وصفی و اضافی که جنسیت شاعر زن بر انتخاب آن تأثیرگذار بوده است و نشانی از گرایش های زنانه دارد استخراج و گردآوری شده است، مثلاً بنت خاطر در قصیده « إمرأتان» با قراردادن ترکیباتی مثل (مداراتُ أنوثتها، لسعاتُ الأمومة)، در کنار جمله های هماهنگ شعر، تأثیر جنسیت را بر کاربرد ترکیبات شاعرانه و مادرانه، هنرمندانه ترسیم می کند: « بابتسامه عینیک/ تختارُ الأسرَ الأبدی / ... تتسع مداراتُ أنوثتها/ لها لسعاتُ الأمومة» (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۵۸) ترجمه: « با لبخند چشمانت/ اسارت ابدی را انتخاب می کنی/... دایره های زنانگی ات را وسعت می دهی/ با بوسه های مادرانه ات»

سایر ترکیبات زنانه: « حین ترمجرُّ ریحُ المخاض / تلاطمُ أمواجها مرکبی» (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۲۴)، « فیتنصرُ علی یدیه الترابُ/ یخشی أن تستولدَ المجدَ أرحامُ النساء» (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۹۷)؛ (و العشقُ تجری نهوره/ بنكهة النساء) (همان: ۹۸)؛ « و تکتحل فی شلالاتها رموشُ الصباح / و تنزع عنها عباءة الطیش المزخرف» (همان: ۳۸)

۱-۳-۵- فعل و عبارت های فعلی زنانه

در بررسی شعر بنت خاطر، عبارت های فعلی و افعالی استخراج شد که این شاعر متناسب با جنسیت خود انتخاب کرده است برای مثال وی با ترکیب قرآنی و کاربرد فعل زنانه - حملتک - می گوید: « هلالٌ یشکلُ وجه الصبی / حملتکَ وهناً علی الوهنِ کرهاً » (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۲۴-۲۷) ترجمه: «رخسار کودکم چون ماه بود/ با سختی و سستی تو را حمل می کردم» همچنین او در قصیده «خمسة عشر» همراه با زنان افسانه ای مصر باستان «اوزوریس»؛ الهه طبیعت و «ایزیس» الهه ی زیبایی و مادر، از افعال زنانه ای مانند: (تحیک - تناسل - نتوالد) استفاده می کند و ظرافت هنری یک شاعر زن را به زیبایی نمایان می کند: « هنااااا ایزیسُ تحیکُ قمیصَ الرغبات / یعودُ

أوزوريسُ ربيعاً تتناسلُ بهجته في العيون / نتوالدُ ألهةً للاخضرارِ / خمسةٌ عشرَ لونا» (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۵۳) ترجمه: «ایزیس پیراهنی از آرزوها را می‌بافد/ بهار با اوزوریس باز می‌گردد و شادی را در چشمان همه به وجود می‌آورد/ خدایان سرسبزی متولد می‌شوند/ در پانزده رنگ»

در قصیده «امراتان» شاعر با ترکیبی از افعال و کلمات تأثیر جنسیت را بر انتخاب واژه‌هایی خاص از سوی زنان، نشان می‌دهد: «هی امرأةٌ ترتعُ فی زوايا/ النصیبِ والقسمه/ تتقلبُ فوق أسرهِ الضلوعِ/ تنامُ تحت أجنحتک الظلیلهُ/ تنسمُ عیبرَ فحولتک/ مترعهٌ أنوثتها بالخصبِ/ يتوردُ ثديها بالسقيا» (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۵۵) ترجمه: «او زنی است که در زوایای بهره‌مندی می‌چرد/ در بالای استخوان‌های پهلوی می‌چرخد/ زیر بال‌های پُرسایه تو می‌خوابد / و بوی خوش مردانگی‌ات را استشمام می‌کند/ زنانگی‌اش با ناز و تنعم لبریز می‌شود/ و سینه‌اش با سیراب شدن گل می‌کند».

۲-۵- سطح نحوی زبان زنانه

سطح نحوی زبان زنانه در این جستار بر اساس نظرات لیکاف مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. بر همین پایه او تأکید می‌کند که زنان بیش از مردان از جمله‌های پرسشی و تأکیدی استفاده می‌کنند؛ بنابراین تفاوت زبان زنان و مردان، را در سطح نحوی در کاربرد فراوان این جملات از سوی زنان می‌داند. بدین ترتیب، یکی از نکته‌های قابل توجه این است که «جمله‌های پرسشی و تأکیدی، پیش از آن که به جنسیت مرتبط باشد، با قدرت در پیوند است. در نوشتار مردانه نیز در مواجهه با قدرت (به ویژه سیاسی)، این گونه ساختارها بیش تر نمودار می‌شوند و قابل انتظار است که در زبان زنان نیز که همواره در رویارویی با قدرت مردان بوده اند، این نوع کاربرد جمله‌ها شاخص‌تر باشد» (لیکاف، ۱۹۷۵: ۵۳). در نتیجه در این بخش، بسامد و نوع کاربرد جمله‌های پرسشی و تأکیدی در شعر بنت‌خاطر مورد بررسی قرار می‌گیرد و به برخی از نقش‌های معنایی - منظوری جملات استفهامی اشاره می‌گردد.

۲-۱-۵- جملات پرسشی

زبان‌شناسان معتقدند زنان به دلیل گفتمان دیالکتیک و مکالمه‌گری، در پایان جملاتشان پرسش‌هایی مطرح می‌کنند تا نظر مخاطب را بفهمند و این حاکی از جنبه تأیید طلبی زنان است.

آنها با پرسیدن سؤال به دنبال کسب موافقت یا تأیید از سوی مخاطب هستند؛ یعنی زنها بیشتر روحیه تسلیم بر کلامشان مسلط است (Brend 1975:867 و الحمدانی، ۲۰۰۷: ۲۴۷) و پرسش‌گری در گروه زنان عموماً با جمله‌های کوتاه پرسشی (مگه نه؟ اینطور نیست؟) ساخته می‌شود. به ویژه هنگامی که در مسیر مکالمه تکرار شود، بیش از آن که به منظور کسب اطلاعات از سوی مخاطب باشد، برای ایجاد ارتباط با مخاطب است و نوعی فضای مشارکت را فراهم می‌آورد. در مجامع رسمی نیز طرح سؤال از سوی زنان معمولاً جنبه حمایتی دارد و به پیشبرد سیر گفتگو کمک می‌کند. لیکاف این موضوع را به صورت دیگر تحلیل می‌کند و بین ویژگی‌های زبانی و موقعیت اجتماعی زنان، نوعی رابطه مستقیم متصور است و اعتقاد دارد «عدم قاطعیت در گفتار این گروه که به صورت طرح سؤال نمایان است، با عدم اطمینان آنان از اوضاع جایگاه اجتماعی متزلزلی که در آن قرار دارند ارتباط دارد» (لیکاف، ۱۹۷۵: ۷۳).

بنت خاطر به دلیل جایگاه ویژه‌ای که در جامعه خویش دارد برای بیان مسایل سیاسی و اجتماعی با گفتاری قاطع، جملات پرسشی را در مفاهیم بلاغی بکار می‌برد. از این‌رو به برخی از نقش‌های معنایی-منظوری این نوع جملات مانند تمنی و آرزو، شک و تردید، شکوه و شکایت و... در ذیل به صورت گذرا و کلی اشاره می‌شود.

شاعر در قصیده «بلبله» برای بیان حوادثی که در کشورهای عربی و مخصوصاً لبنان می‌گذرد با استفاده از ساختار پرسشی متناقض، مخاطب را به تأمل و درنگ، دعوت می‌کند، گویی آن چه را که قصد دارد به خواننده منتقل کند، در ساختار پرسشی و از منظر بلاغی در قالب «تردید و انکار» بیشتر محقق می‌گردد: «النار فی برکان نائر/ کنا نفس عما یدکی/ فی القلوب و فی المحاجر/ عن ثورة الأحرار تغلی/ تدوی و تنخر فی الضمائر عن صرخه مکبوته / قل بربک من نحاذر؟/ و الیوم ماذا؟ قل بربک/ أم الغزاة؟ أم العساکر؟/ أهو الصدیق؟ أم العدو؟ / أم الرزین؟ أم المغامر؟/ أهو القریب؟ أم البعید؟» (بنت خاطر، ۲۰۰۴: ۳۵). ترجمه: «آتش آتشفشان شعله‌ور است/ و ما نفس می‌کشیدیم/ از شعله‌های برافروخته‌ی قلب‌ها و سینه‌ها/ و انقلاب آزادگان از آن می‌جوشید/ فریادهای سرکوب شده به سر و صدا افتادند/ بگو تو را به پروردگارت از چه کسی دور شویم؟/»

بگو به پروردگارت قسم/امروز چه روزی است؟/ این‌ها جنگجویند؟ یا لشگریانند؟/ دوست اند یا دشمن؟/ ثابت است یا ماجراجو؟ نزدیک است یا دور؟»

حتی عنوان برخی از قصیده‌های بنت‌خاطر مانند: «أتدري لماذا؟»، «أين عصاك يا موسى؟»، «لماذا؟» جملات پرسشی است و در طول قصیده بارها این پرسش‌ها تکرار می‌شود گویی شاعر با کاربرست این ترفند هنری، خواننده را به دنبال یافتن پاسخ به خوانش شعرش تشویق می‌کند. برای نمونه او در قصیده «أين عصاك يا موسى؟» با اسلوب مجازی استفهام و در نقش معنایی - منظوری تمنی و آرزو، محقق شدن وحدت عربی را در سر می‌پروراند: «أين عصاك يا موسى؟/ فقد يبس الكلام/ و يوم ضربت الصخر/ فانجست منه اثنتا و عشرون فتنه كبرى/ لم يعلم الرعاه مشربهم/ بين الملح و الانقسام/ قلت أشربوا نخب وحدتكم» (همان: ۴۳) ترجمه: «ای موسی عصایت کجاست؟/ چشمه‌ی سخن خشکید/ روزی که عصایت را به صخره زدی/ از آن بیست و دو فتنه‌ی بزرگ جوشید/ چوپانان آبشخورشان را نمی‌دانستند/ میان شوری و شکاف/ گفתי از چشمه‌ی وحدت بنوشید» شاعر در قصیده «العاشره سيمفونيه»، از معانی مجازی استفهام (مفهوم شک و تردید) را به خواننده القا می‌کند: «العاشره سيمفونيه يعزفها ربيع القلب/ العاشره...؟!/ هل نحن السيمفونيه العاشره التي أضعها/ بيتهوفن.؟!» (بنت‌خاطر، ۲۰۰۹: ۱۱۲) ترجمه: «سمفونی دهم که بهار دل‌ها آن را می‌نوازد/ دهم؟! / آیا ما سمفونی دهمی هستیم که بتهوون آن را تباه کرد» در جمله فوق شاعر با پرسش واژه «دهم؟» و تکرار جمله‌ی «سمفونی دهم» خواننده را به شک و تردید می‌افکند و با آن‌که بتهوون، موسیقی‌دان و آهنگساز برجسته‌ی آلمانی، نه سمفونی از خود به جا گذاشته، شاعر سمفونی دهم را عشقی می‌داند که دل‌ها را به جوشش و خروش وا می‌دارد.

یکی از کارکردهای معنایی - منظوری استفهام در شعر بنت‌خاطر، شکوه و شکایت از اوضاع و احوال روزگار است که در ضمن قصیده‌ای این گونه متنبی را مورد خطاب قرار می‌دهد: «أبا الشعراء هل للشعر صوت/ بحنجرتي و قد خرس المغني/ أرقتم دمي علي " الشرف الرفيع " / و ما أبقيت قربانا لفني» (بنت‌خاطر، ۲۰۰۳: ۱۰۹). ترجمه: «ای پدر شاعران: آیا برای شعر صدایی هست؟/ در حنجره من در حالی که آوازه‌خوان گنگ شده است/ خونم را به پای شرافت بلند ریختم/ و قربانی ای برای شعرم باقی نگذاشتم».

را به رقص می‌آوری/ و به روحم انبوه فرشتگان را هدیه می‌کنی/ تو را می‌بینم تو را می‌بینم/ که بین من و تو ریسمان پنهانی ست/ که ما را در هم می‌تند». همچنین شاعر در قصیده « میراث » ۷ مرتبه با تکرار واژه « مسکین » و ۳ بار ترکیب « مرجومه أنت یا حواء » « آدم و حواء » را مورد نکوهش قرار می‌دهد و تناص دینی؛ فریب آنها از جانب شیطان را یادآوری می‌کند: « المسکینُ تزلُّ به القدمُ / مرجومهٌ یا حواء.. / مذ ثقتِ بصدرِ أبینا طریقاً / بنی الشیطانُ فیه سقیفه و سوساتِه / و آدمُ المسکینُ یُرفرقُ التوبهَ / مغتسلاً بالدعاء » (بنت خاطر، ۲۰۰۹: ۱۴) ترجمه: « پای آدم بیچاره می‌لغزد / رانده شده ای تو ای حوا / زمانی که به قلب پدر ما نفوذ کردی / شیطان در قلب آدم، سقیفه و سوسه‌هایش را بنیان نهاد / و آدم بیچاره اشک ریزان؛ با دعا خود را غسل می‌دهد». در بررسی‌های انجام شده مشخص شد، مضامینی را که این شاعر از طریق جمله‌ها مورد تأکید قرار می‌دهد مفهوم احساسات زنانه را به خواننده القا می‌کند. پس به طور کلی تکرار در شعر این شاعر می‌تواند به دو دلیل باشد؛ اول این که شاعر از تکرار برای بیان احساسات خود استفاده می‌کند. «کیت» و « شاتل ورث» معتقدند به دلیل این که زنان دایره لغات محدودتری دارند از کلمات تکراری بیشتری در بیان احساسات خود استفاده می‌کنند (عمر ۱۹۹۶: ۹۵). دوم این که تکرار به محیط اجتماعی شاعر بر می‌گردد؛ زیرا بر اساس تحقیقات انجام شده مشخص شده است که یکی از موضوعات دوران معاصر، پدیده تکرار است که دلالت‌های معنوی دارد، از وجود لغوی تخطی می‌کند و به گفته نازک الملائکه « یکی از پرتوهای ناخودآگاه است که شعر را بر اعماق شاعر چیره می‌سازد و او را روشن می‌کند» (ملائکه، ۱۹۸۳: ۴۳).

نتیجه

سعیده بنت خاطر از پیشگامان شعر زنانه عُمان می‌باشد که توانسته با کاربرد زبان، جهانی زنانه را در شعر خویش خلق کند و به تحولات عمیقی در حوزه زبان شعری زنانه دست یابد. «لیکاف» نخستین کسی است که مسأله‌ی زبان زنانه را مطرح می‌کند؛ در این پژوهش، سطح نحوی زبان زنانه بر اساس نظریات وی بررسی شد و با مطالعه دیوان شاعر و تحلیل زبان زنانه در شعر وی نتایج ذیل حاصل شده است:

۱- شعر سعیده بنت خاطر آفریده ذهن و زبان زنانه‌ای است که با زندگی در عُمان توانسته است جایگاه زن معاصر را با زبان زنانه در شعر خود تبیین کند.

۲- وی از واژگان زنانه برای بیان مقاصد مختلفی مانند: مخالفت با اندیشه‌ی مردسالاری، بیان مفاهیم دینی و بیان احساسات بهره گرفته است؛ دلی ملامت از تبعیض و نابرابری حقوق زنان در جامعه عربی دارد و اثرات این تفکر فمینیستی در جای جای اشعارش به چشم می‌خورد.

۳- نسبت به کارگیری واژگان زنانه در شعر شاعران زن، بر اساس تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی جوامعی که در آن پرورش یافته و بالیده‌اند متفاوت است؛ اما بنت خاطر برای پر رنگ کردن بُعد رمانتیک شعرش از واژگان زنانه برای بیان مضامین حسی-عاطفی کمک می‌گیرد و تمایل فراوانی به استفاده صریح از کلمات زنانه دارد.

۴- اشعار بنت خاطر مادرانه و عاطفی است؛ حتی عنوان برخی از قصائد وی مانند: (الحفیده، إمرأتان) نشانگر این مفهوم است که سراینده شعر یک زن است.

۵- بنت خاطر برخلاف زنان در فرهنگ و جامعه‌ی عرب، الهامات و مسائل جنسی زنانه را با واژه‌های تابو آشکار می‌کند.

۶- این شاعر زن مورد پژوهش به دلیل جایگاه ویژه‌ای که در جامعه خود دارد از ساختار نحوی زبان زنانه (جملات پرسشی / تعجبی) با گفتاری قاطع برای بیان مقاصد سیاسی، اجتماعی بهره می‌گیرد و با جملات تأکیدی، مفهوم احساسات زنانه را به خواننده القا می‌کند.

۷- بنت خاطر از نقش‌های معنایی- منظوری استفهام مانند: (شک و تردید، تشویق، تمنی و آرزو، شکوه و شکایت) برای القاء مفهوم خود به مخاطب مدد می‌گیرد.

منابع

- ۱- احمدی، فائزه و فرزاد؛ عبدالحسین، «تحلیلی بر گرایش‌ها و رویکردهای زنانه در ادب فارسی و عربی»، پژوهشگاه علوم انسانی، مجله ادبیات پارسی معاصر، مجله، صص ۲۹-۱، ۱۳۹۲.
- ۲- ارباب، سپیده، «بررسی و طبقه‌بندی دشواژه‌های رایج فارسی در تداول عامه»، نشریه پژوهش‌های زبان‌شناسی تطبیقی، شماره ۴، سال دوم صص ۱۲۴-۱۰۷، ۱۳۹۱.
- ۳- برهومه، عیسی، اللغه و الجنس، حفریات اللغویه فی الذکوره والانثویه، عمان: دارالشروق للنشر و التوزیع. ۲۰۰۲.
- ۴- بنت خاطر الفارسی، سعیده، وحدک تبقی صلاه یقینی، دیوان شعر، ۲۰۰۵.

- ۵- -----إليها تحجّ الحروف، ديوان شعر، ۲۰۰۳.
- ۶- -----قطوف الشجره الطيبه، شعر شعبي، ۲۰۰۴.
- ۷- -----ما زلتُ أمشي على الماء. ديوان شعر. القاهره: شمس للنشر والإعلام. ۲۰۰۹.
- ۸- جان‌نژاد، محسن، زبان و جنسیت، تفاوت میان گویشوران زن و مرد ایرانی در تعامل مکالمه رساله دکتری، دانشگاه تهران. ۱۳۸۰.
- ۹- سلدون، رمان، راهنمای نظریه های ادبی معاصر، ترجمه عباس مخبرف تهران: طرح نو. ۱۳۷۲.
- ۱۰- الشارونی، یوسف، فی الأدب العُماني الحديث، لندن. ۱۹۹۰م.
- ۱۱- عمر، احمد مختار، اللغه و اختلاف الجنسين. القاهره: عالم الكتب. ۱۹۹۶.
- ۱۲- غذّامی، عبدالله، تأنيث القصيدة والقارئ المختلف، بيروت: المركز الثقافي العربي. ۲۰۰۵.
- ۱۳- فتوحی، محمود، سبک شناسی (نظریه ها، رویکردها و روش ها)، تهران: انتشارات علمی. ۱۳۹۱.
- ۱۴- قبّانی، نزار، شعر، زن و انقلاب، ترجمه عبدالحسین فرزاد، تهران: امیرکبیر. ۱۳۶۳.
- ۱۵- گرین، کیت و لبهان، جیل، درسنامه نظریه و نقد ادبی، حسین پاینده، تهران: روزنگار ۱۳۸۳.
- ۱۶- مدرسی، یحیی، درآمدی بر جامعه شناسی زبان، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی. ۱۳۶۸.
- ۱۷- الملائکه، نازک، قضايا الشعر المعاصر، بيروت: دار العلم للملايين. ۱۹۸۳.
- ۱۸- المهنا، عبدالله احمد، نازک الملائکه، دراسات فی الشعر و الشاعر، الكويت: الربيعان للنشر و التوزيع. ۱۹۸۵.
- ۱۹- میرعابدینی، حسن، صدسال داستان نویسی ایران، تهران: چشمه. ۱۳۷۷.
- ۲۰- نجفی عرب، ملاحظت، زبان و جنسیت در رمان، تهران: علم و دانش. ۱۳۹۴.
- ۲۱- الیحيائي، شريفه بنت خلفان، خلخله الأنساق الاجتماعيه و القيم الثقافيه: قراءه في قصيده المرأه، عمان: دارالشروق للنشر و التوزيع، ۲۰۱۵.